

have kunnet faa deres nære Forbunds-fælle, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) med sig. Det ærede Medlem fra Svendborg sagde jo med rene og tydelige Ord, at der var ikke Tvivl om, at vi havde Ret i vor Opfattelse paa dette Punkt, og naar en saa god Ven og trofast Tilhænger af Regeringen, som det ærede Medlem er, siger dette, saa tror jeg ikke, det kan nytte noget at gaa ud i Landet og sige, at dette her er saadan en radikal Mistænkeliggørelse. Det ærede Medlem fra Svendborg kan vist ikke mistænkes for at deltage i den radikale Mistænkeliggørelse overfor den højtærede uskyldige Regering og dens uskyldsrene Parti.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om den Lov, jeg har den Fornøjelse en Gang imellem at høre Tale om, naar vi diskutere det ene eller det andet Spørgsmaal her i Tinget. Jeg var jo ganske sikker paa, at vi skulde have den frem i hvert Fald nogle Gange i Løbet af denne Diskussion. Overhovedet, medens jeg hørte den højtærede Finansminister tale, sad jeg og tænkte: Hvornaar komme vi til Københavns Indkomstskattelov? Og til syvende og sidst kom vi ogsaa til Københavns Indkomstskattelov. Om de Tal, den højtærede Finansminister fremførte med Hensyn til denne Lov, kan jeg ikke godt i dette Øjeblik indlade mig i en Diskussion, da det var mig umuligt i Eftermiddagsmødet at opfatte Tallene, og da Foredraget, saa vidt mig bekendt, ikke foreligger trykt paa dette Tidspunkt. Jeg ved ikke en Gang, om den højtærede Finansminister sammenlignede Grundbeløbet for Københavns Indkomstskat med de Forslag, Regeringen har stillet, eller om det var Grundbeløbet med 20 eller 40 pCt. Tillæg, han regnede med. I hvert Fald er det en Sammenligning, som er overmaade vanskelig, bl. a. af den Grund, at Københavns Indkomstskat indbringer eet Beløb fra København, og det Forslag, der her er Tale om, et helt andet Beløb. Hvor stor Forskellen er mellem de to Beløb, ved jeg ikke, den er maaske ikke saa forfærdelig stor, hvis man gaar ud fra Grundbeløbet for Københavns Indkomstskat. I hvert Fald ved jeg ikke, hvorledes de Ting stille sig overfor hinanden, og hvad det er, den højtærede Finansminister har regnet med her. Men allerede her bliver Sammenligningen meget vanskelig. Imidlertid, jeg tvivler ikke om, og det indrømmer jeg, at Skalaen i hvert Fald i visse Tilfælde er bedre i Regerings-

forslaget her end i den Indkomstskattelov, der gennemførtes for Københavns Vedkommende. Men jeg vil bede den højtærede Finansminister tænke paa et Par Ting her. For det første, at da man gik til Københavns Indkomstskattelov, gik man fra en Skatteordning, hvor alle Skatteydere havde samme Procent, nemlig $2\frac{1}{2}$ pCt., og over til en Skala, som omtrent svarer til den, der nu foreligger fra Regeringens Side paa Statsskatten. Det Skridt, man nu skal gøre, er fra en Skala, hvor Forskellen allerede forlængst er accepteret, og hvor man derfor ingenlunde kan sige, at man ved at opnaa det, som her tilsigtes, vil naa et Fremskridt, svarende til det, der blev opnaaet den Gang. Dernæst er der en anden Ting, jeg vil bede den højtærede Finansminister erindre, og det er dette, at denne Skat præsenteres for os sammen med en Gruppe af indirekte Skatter, der lægge den væsentlige Del af Byrden paa den fattigste Del af Befolkningen, og præsenteres for os i en Stat, hvor de $\frac{3}{4}$ af Statens Indtægter tages ind gennem indirekte Skatter, der i det store og hele vende den tunge Ende nedad, hvorimod Forholdet i Københavns Kommune er det, at der gaar de direkte Skatter ind med $\frac{2}{3}$ og de indirekte Skatter med ikke mere end $\frac{1}{3}$ af Kommuneskatterne. Og da Indkomstskatteloven gennemførtes for Københavns Vedkommende, var det kun den, der gennemførtes, den fulgtes ikke af indirekte Skatter.

Imidlertid, jeg er klar over, at jeg skal have den Glæde og Fornøjelse at møde denne Skat ved enhver given Lejlighed. Jeg har efterhaanden den Fornemmelse, at vore ærede Modstandere ere saa lønse paa Argumenter i Diskussionen overfor os, at den københavnske Indkomstskat er bleven som den fattiges eneste Låm, og det er derfor næsten Synd at prøve paa at tage det fra dem. Det er det ejendommelige, at hvis man siger til de Herrer: I have forandret jeres Standpunkt med Hensyn til Militærvæsenet, saa svare de Herrer: Ja, men De gennemførte den Indkomstskattelov i København! Hvis man siger til de Herrer: De følge ikke Deres Skatteprogram! Saa svare de: Ja, men De skrev den Indkomstskattelov under for København! Hvis vi nu komme til at faa en lille Omgang indirekte Toldskatter frem ogsaa, før vi slutte hen paa Foraaret, saa er jeg fuldkommen sikker paa, at naar den højtærede Finansminister præsenterer de Toldskatter for os, som Landstinget maaske nøder ham til at tage,